

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Poniedziałek :
25 listopada 2024

Łk 21,1-4 (Biblia Tysiąclecia)

(1) Gdy podniósł oczy, zobaczył, jak bogaci wrzucali swe ofiary do skarbony. (2) Zobaczył też, jak uboga jakaś wdowa wrzuciła tam dwa pieniążki, (3) i rzekł: Prawdziwie powiadam wam:

Ta uboga wdowa wrzuciła więcej niż wszyscy inni.

(4) Wszyscy bowiem wrzucali na ofiarę z tego, co im zbywało; ta zaś z niedostatku swego wrzuciła wszystko, co miała na utrzymanie.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Słynny hinduski sportowiec postanowił złożyć wielką darowiznę Matce Teresie. Ponieważ chciał przekazać ją osobiście, udał się do Kalkuty. Odnalazłszy ją w założonym przez nią Domu Umierających, wyłuszczył jej swój zamiar. Ona jednak odpowiedziała: „Nie chcę twoich pieniędzy, lecz twojego czasu. Czy możesz poświęcić swój czas na to, by zająć się chorymi i potrzebującymi?” . Mężczyzna nie wiedział, co powiedzieć.

Historia ta może rzucić pewne światło na słowa Jezusa o ludziach, którzy wrzucali pieniądze do skarbony. Wiedział, że wielu z nich, podobnie jak sportowiec odwiedzający Matkę Teresę, dawało z tego, co im zbywa. Mogli pozwolić sobie na jeszcze większą ofiarę, ale dali taką sumę, z jaką czuli się komfortowo. Pan pochwalił wdowę, która dała więcej, niż było ją na to stać.

Te dwa małe pieniążki były wszystkim, czym dysponowała na zaspokojenie swoich potrzeb. Wrzuciła więc do skarbony więcej niż parę drobnych - ofiarowała dar, który coś ją kosztował; poświęciła to, co miała na życie.

Dlaczego Jezus tak bardzo pochwała ofiarność? Ponieważ miłość jest ofiarna ze swojej natury. Miłość przynagla nas do dawania, a to kosztuje.

Dar wdowy pokazał, że Bóg jest dla niej najwyższym dobrem. Jej ofiara - podobnie jak każda podobna ofiara - była piękna ze względu na hojność i szczodrobliwość. Ale jej piękno kryło się również w zaufaniu, jakim darzyła Tego, który może zaspokoić każdą ludzką potrzebę.

Kiedy dajesz coś z siebie w duchu bezinteresownej miłości, otwierasz się na Jezusa tak, jak nigdy nie otworzyłybyś się dając z tego, co ci zbywa. Zapytaj więc siebie, czy nie ma w twoim życiu czegoś, czego nie byłbyś gotów oddać Panu. I czy może są takie dziedziny, w których mógłbyś dać z siebie Panu o wiele więcej?

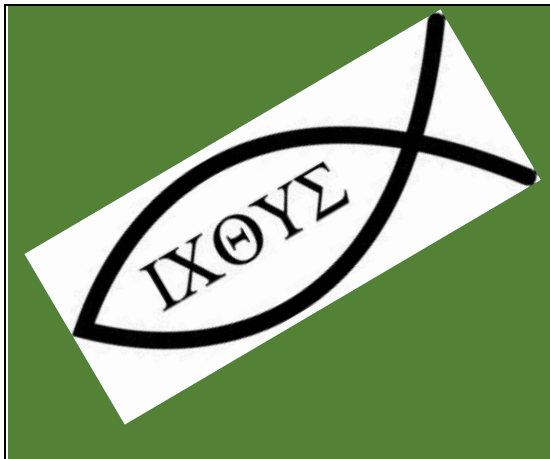
Jeśli będziesz słuchać natchnień Ducha Świętego, On pomoże ci rozeznąć, jak i gdzie masz dawać. Może wezwać cię do większej hojności wobec jakiejś miejscowej organizacji charytatywnej, albo też do poświęcenia większej ilości czasu własnej rodzinie, współpracownikom czy przyjaciołom. A może też do zwrócenia większej uwagi na to, jak wygląda twoja modlitwa.

Jakkolwiek poprowadzi cię Duch Święty, wiedz, że każde wyrzeczenie przybliży cię do Jezusa!

„Panie, uzdolnij mnie do ofiarnego życia - do dawania bez względu na koszty z miłości do Ciebie” .

Ps 24,1-6

Ap 14,1-3.4b-5: (1) Potem ujrzałem: a oto Baranek stojący na górze Syjon, a z Nim sto czterdzieści cztery tysiące, mające imię Jego i imię Jego Ojca wypisane na czołach. (2) I usłyszałem z nieba głos jakby głos mnogich wód i jakby głos wielkiego gromu. A głos, który usłyszałem, [brzmiał] jak gdyby harfiarze uderzali w swe harfy. (3) I śpiewają jakby pieśń nową przed tronem i przed czterema Zwierzętami, i przed Starcami: a nikt tej pieśni nie mógł się nauczyć prócz stu czterdziestu czterech tysięcy - wykupionych z ziemi. (4) ci, którzy Barankowi towarzyszą, dokądkolwiek idzie; ci spośród ludzi zostali wykupieni na pierwociny dla Boga i dla Baranka, (5) a w ustach ich kłamstwa nie znaleziono: są nienaganni.

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Wtorek :

26 listopada 20**24**

Łk 21,5-11 (Biblia Tysiąclecia)

(5) Gdy niektórzy mówili o świątyni, że jest przyozdobiona pięknymi kamieniami i darami, powiedział: (6) **Przyjdzie czas**, kiedy z tego, na co patrzycie, nie zostanie kamień na kamieniu, który by nie był zwalony. (7) Zapytali Go: Nauczycielu, kiedy to nastąpi? I jaki będzie znak, gdy się to dzieć zacznie? (8) Jezus odpowiedział: Strzeżcie się, żeby was nie zwiedziono. Wielu bowiem przyjdzie pod moim imieniem i będą mówić: Ja jestem oraz: Nadszedł czas. Nie chodźcie za nimi. (9) I nie trwóście się, gdy posłyszycie o wojnach i przewrotach. To najpierw musi się stać, ale nie zaraz nastąpi koniec. (10) Wtedy mówił do nich: Powstanie naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu. (11) Będą silne trzęsienia ziemi, a miejscami głód i zaraza; ukazać się straszne zjawiska i wielkie znaki na niebie.

Medytacja z miesięcznika: „**Słowo wśród nas**”

Przerażające. Tak podsumowało wielu ludzi kwietniowy dzień w 2019 roku, kiedy ogień ogarnął katedrę Notre Dame w Paryżu. Tłumy ludzi przyglądały się z rozpaczą, jak płonie i zawala się wyniosły dach z kamienną wieżyczką sygnaturki. Jak to się stało, że ta przepiękna budowla, która została wzniesiona z kamienia na chwałę Boga i przetrwała całe stulecia – nagle została wydana na pastwę żywiołu?

Przerażające. Podobnie możemy podsumować słowa Jezusa z dzisiejszej Ewangelii. Mieszkańcy Jerozolimy szczyli się świątynią, tym, „że jest przyozdobiona pięknymi kamieniami i darami” (Łk 21,5). Jezus jednak zaszokował ich, mówiąc, że to miejsce, gdzie Bóg przebywał pośród swego ludu i odbierał od niego chwałę, zostanie zniszczone. Z tej majestatycznej świątyni „nie zostanie kamień na kamieniu” (Łk 21,6).

A będzie to dopiero początek. Jezus przepowiedział także wojny i klęski żywiołowe, które będą towarzyszyć tym wstrząsającym wydarzeniom (Łk 21,10-11).

Wojny i klęski żywiołowe każą nam stawiać sobie pytanie o to, czy istnieje coś stałego i stabilnego na tym świecie. I jest to dobre pytanie. Ponieważ takie wydarzenia paradoksalnie mogą naprowadzić nas na Dobrą Nowinę.

Owszem, rzeczy stworzone przemijają. Katedry, świątynie, stabilizacja polityczna, nawet wygodne życie – nic z tego nie będzie trwało wiecznie. Ale ty nie zostałeś stworzony jedynie dla tego świata. Zostałeś stworzony dla wieczności.

Twoim przeznaczeniem jest **niebo!**

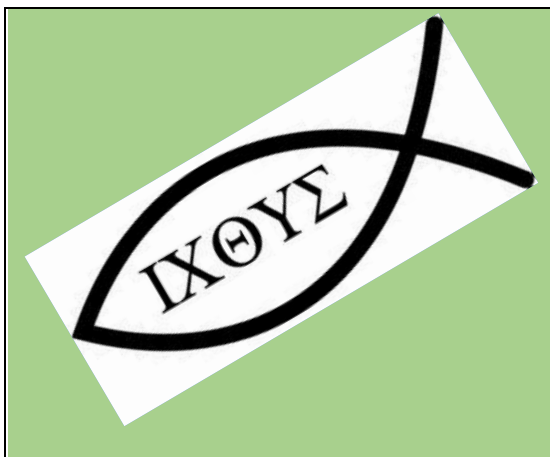
Kiedy więc sytuacja wokół ciebie przestaje być stabilna, pamiętaj, że twój horyzont rozciąga się daleko poza rzeczywistość ziemską. Kiedy ludzie i rzeczy, w których pokładałeś ufność, zawodzą, pamiętaj, że Jezus jest absolutnie godzien zaufania, ponieważ On jest niezmienny. On trzyma cię w swojej dłoni i nigdy cię z niej nie wypuści. A kiedy zaczynasz obawiać się o swoje bezpieczeństwo, przypominaj sobie, że obojętnie, co się wydarzy, Jezus ma dla ciebie przygotowane miejsce w domu Ojca (J 14,2).

Należysz do Niego!

„Jezu, ufam Tobie. Kiedy tracę poczucie bezpieczeństwa, pomagaj mi jeszcze mocniej przyłgnąć do Ciebie”.

Ps 96,10-13

Ap 14,14-20: (14) Potem ujrzałem: oto biały obłok - a Siedzący na obłoku, podobny do Syna Człowieczego, miał złoty wieniec na głowie, a w ręku ostry sierp. (15) I wyszedł inny anioł ze świątyni, wołając głosem donośnym do Siedzącego na obłoku: Zapuść Twój sierp i żniwa dokonaj, bo przyszła już pora dokonać żniwa, bo dojrzało żniwo na ziemi! (16) A Siedzący na obłoku rzucił swój sierp na ziemię i ziemia została zżęta. (17) I wyszedł inny anioł ze świątyni, która jest w niebie, i on miał ostry sierp. (18) I wyszedł inny anioł od ołtarza, mający władzę nad ogniem, i donośnie zawołał do mającego ostry sierp: Zapuść twój ostry sierp i poobcinaj grona winorośli ziemi, bo jagody jej dojrzały! (19) I rzucił anioł swój sierp na ziemię, i obrał z gron winorośl ziemi, i wrzucił je do tłoczni Bożego gniewu - ogromnej. (20) I wydeptano tłocznę poza miastem, a z tłoczni krew wytrysnęła aż po wędzidła koni, na tysiąc i sześćset stadiów.

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Środa :

27 listopada 2024

Ap 15,1-4 (Biblia Tysiąclecia)

(1) I ujrzałem na niebie znak inny - wielki i godzien podziwu: siedmiu aniołów trzymających siedem plag, tych ostatecznych, bo w nich się dopełnił gniew Boga. (2) I ujrzałem jakby morze szklane, pomieszczone z ogniem, i tych, co zwyciężają Bestię i obraz jej, i liczbę jej imienia, stojących nad morzem szklanym, mających harfy Boże. (3) A taką śpiewają pieśń Mojżesza, sługi Bożego, i pieśń Baranka:

Dzieła Twoje są wielkie i godne podziwu, Panie,

Boże wszechwładny! Sprawiedliwe i wierne są Twoje drogi, o Królu narodów! (4) Któż by się nie bał, o Panie, i Twego imienia nie uczcił? Bo Ty sam jesteś Święty, bo przyjdą wszystkie narody i padną na twarz przed Tobą, bo ujawniły się słuszne Twoje wyroki.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Księga Apokalipsy pełna jest straszliwych obrazów tego, co będzie się działo w czasach ostatecznych.

W czytany dziś fragmencie św. Jan opisuje wizję „**siedmiu aniołów trzymających siedem plag, tych ostatecznych**”, przez które „**dopełnił się gniew Boga**” (Ap 15,1). Klęski te wydają się przeznaczone dla tych, którzy odrzucają Boga, ale to nie znaczy, że wierni zostają oszczędzeni.

W dzisiejszej Ewangelii Jezus zapowiada, że przy końcu czasów Jego uczniów czekają prześladowania (Łk 21,12). W rzeczywistości więc wszyscy doznają jakiegoś rodzaju cierpienia, zanim królestwo Boże zapanuje w całej pełni.

Choć zwykle nie jest to nasza spontaniczna reakcja w obliczu trudności, jednym z najlepszych sposobów na zachowanie nadziei w czasie prób jest głoszenie wielkich i wspaniałych dzieł Boga. Święci i męczennicy, ukazani przez Jana jako ci, którzy „**zwyciężają Bestię**”, to również ci, którzy śpiewają „**pieśń Baranka**” (Ap 15,2-3).

I my możemy czynić to samo, wspominając wielkie dzieła Boże opisane w Piśmie Świętym, a także te, których dokonał On w naszym własnym życiu. Jest to pewny sposób wzrastania w ufności, że Bóg okaże się zwycięzcą we wszystkich toczonych przez nas bitwach.

Nabierz więc ducha!

- ✚ Bóg, który uczynił świat z niczego, potrafi z twoich udręk i prób uczynić coś dobrego.
- ✚ Bóg, który wyprowadził Izraelitów z niewoli egipskiej, potrafi wyprowadzić ciebie ze wszystkich grzesznych nałogów, które cię więżą.
- ✚ Ten, który nakarmił pięć tysięcy, chodził po wodzie i uzdrawiał niewidomych, ma moc uwolnić cię od lęku, odbudować twoje relacje, uzdrowić cię fizycznie i emocjonalnie.

A co najważniejsze, Ten, który przebaczył krzyżującym Go, jest gotów przebaczyć tobie. On może uczynić to wszystko, a więc Mu zaufaj!

Spróbuj dzisiaj przypomnieć sobie te sytuacje, w których widziałeś działanie Boga w swym życiu. W jaki sposób ratował cię, uzdrawiał, prowadził, troszczył się o ciebie? Im częściej będziesz wspominać „**sprawiedliwe i wierne**” drogi Boże (Ap 15,3), tym mocniej zapagniesz dołączyć do świętych i męczenników, którzy w niebie wysławiają naszego wielkiego Boga!

„**Wychwalam Cię, Panie, za wielkie i wspaniałe dzieła, których dokonałeś w moim życiu**” .

Ps 98,1-3.7-9

Lk 21,12-19: (12) Lecz przed tym wszystkim podniosą na was ręce i będą was prześladować. Wydadzą was do synagog i do więzień oraz z powodu mojego imienia wlec was będą do królów i namiestników. (13) Będzie to dla was sposobność do składania świadectwa. (14) Postanówcie sobie w sercu nie obmyślać naprzód swej obrony. (15) Ja bowiem dam wam wymowę i mądrość, której żaden z waszych prześladowców nie będzie się mógł oprzeć ani się sprzeciwić. (16) A wydawać was będą nawet rodzice i bracia, krewni i przyjaciele i niektórych z was o śmierć przyprawia. (17) I z powodu mojego imienia będziecie w nienawiści u wszystkich. (18) Ale włos z głowy wam nie zginie. (19) **Przez swoją wytrwałość ocalicie wasze życie.**

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Czwartek :

28 listopada 20**24**

Łk 21,20-28 (Biblia Tysiąclecia)

(20) Skoro ujrzycie Jerozolimę otoczoną przez wojska, wtedy wiedzcie, że jej spustoszenie jest bliskie. (21) Wtedy ci, którzy będą w Judei, niech uciekają w góry; ci, którzy są w mieście, niech z niego uchodzą, a ci po wsiach, niech do niego nie wchodzą! (22) Będzie to bowiem czas pomsty, aby się spełniło wszystko, co jest napisane. (23) Biada brzemiennym i karmiącym w owe dni! Będzie bowiem wielki ucisk na ziemi i gniew na ten naród: (24) jedni polegną od miecza, a drugich zapędzą w niewolę między wszystkie narody. A Jerozolima będzie deptana przez pogan, aż czasy pogan przeminą. (25) Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. (26) Ludzie mdleć będą ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. (27) Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z wielką mocą i chwałą. (28) A gdy się to dzieć zacznie, **nabierzcie ducha i podnieście głowy**, ponieważ zbliża się wasze odkupienie.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Czy dzisiejsze czytania nie budzą w tobie niepokoju? W Ewangelii Jezus zapowiada czas, w którym Jerozolima doświadczy bezlitosnej przemocy.

Z kolei pierwsze czytanie opisuje zniszczenie „**wielkiego Babilonu**” , w którym wielu badaczy upatruje miasto Rzym (Ap 18,2). Wzięte razem, miasta te symbolizują cały świat - **sacrum i profanum**. Wydaje się, że nikt nie zostanie oszczędzony przez „wielki ucisk” , który nastanie „**na ziemi**” (Łk 21,23).

Jezus ostrzega więc uczniów, aby przygotowali się na chwile, które nadejdą.

Nie trzeba długo się zastanawiać, żeby stwierdzić, że ostrzeżenie Jezusa odnosi się również do nas. Wszyscy zdajemy sobie sprawę, jak wielki zasięg przybrały obecnie wojny, przemoc, głód, choroby i wykorzystywanie jednych przez drugich.

Nawet nasze środowisko naturalne (przerażający „huk morza” - Łk 21,25) niszczy w skutek ludzkiego grzechu!

Jak więc mamy na to reagować?

Idąc za wezwaniem Jezusa, który wzywa: „**Nabierzcie ducha i podnieście głowy!**” (Łk 21,28).

Podnieśmy głowy! Skierujmy wzrok na Jezusa i módlmy się. Nasza modlitwa ma moc (Jk 5,16)! Módlmy się więc o uzdrowienie bliskich nam ludzi, którzy cierpią. Módlmy się o uwolnienie uwikłanych w błędne koło grzechu i przemocy. Módlmy się za przywódców światowych, aby dążyli do pokoju.

Podnieśmy głowy! Wpatrujmy się w niebo, gdzie króluje Bóg miłosierdzia. Prośmy o przebaczenie za to wszystko, co jest naszym osobistym udziałem w grzechu świata - także w grzechu obojętności na potrzeby innych. Ale prośmy też o łaskę przebaczenia tym, którzy nas zranili. Szukajmy miłosierdzia Pana, abyśmy mogli przyczynić się do tworzenia klimatu miłosierdzia i współczucia w domu, sąsiedztwie i miejscu pracy.

Podnieśmy głowy! Niech nasza wiara i ufność w Panu będą widoczne dla wszystkich. Złączmy swe serca z innymi wierzącymi, abyśmy mogli wraz z nimi jawić się „**jako źródła światła w świecie**” (Flp 2,15). Niech nasz pokój pociąga innych do Pana, aby i oni mogli się stać narzędziami Jego pokoju.

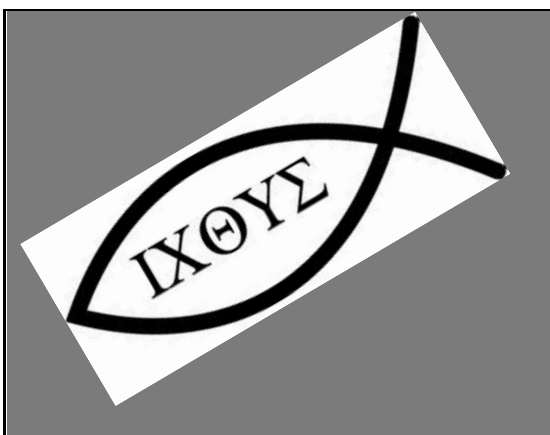
Nigdy nie zapominajmy o miłości i wierności Boga. Niech On pomoże nam nabrać ducha. I ze względu na pamięć o niebie - i dla pożytku wszystkich braci i siostr - podnieśmy głowy!

„**Jezu, pomóż mi w każdej sytuacji kierować wzrok ku Tobie**” .

Ps 100,2-5

Ap 18,1-2.21-23; 19,1-3.9a: (1) Potem ujrzałem innego anioła - zstępującego z nieba i mającego wielką władzę, a ziemia od chwały jego rozbłysła. (2) I głosem potężnym tak zawołał: Upadł, upadł Babilon - stolica. I stała się siedliskiem demonów i kryjówką wszelkiego ducha nieczystego, i kryjówką wszelkiego ptaka nieczystego i budzącego wstręt, (21) I potężny jeden anioł dźwignął kamień jak wielki kamień młyński, i rzucił w morze, mówiąc: Tak z rozmachem Babilon, wielka stolica, zostanie rzucona i już się wcale nie znajdzie. (22) I głosu harfiarzy, śpiewaków, fletnistów, trębaczy już w tobie się nie usłyszy. I żaden mistrz jakiegokolwiek sztuki już się w tobie nie znajdzie. I terkotu żaren już w tobie nie będzie słyhać. (23) I światło lampy już w tobie nie rozbłyśnie. I głosu oblubieńca i oblubienicy już w tobie się nie usłyszy: bo kupcy twoi byli możnowładcami na ziemi, bo twymi czarami omamione zostały wszystkie narody - (1) Potem usłyszałem jak gdyby głos donośny wielkiego tłumu w niebie - mówiących: **Alleluja! Zbawienie i chwała, i moc u Boga naszego**, (2) bo wyroki Jego prawdziwe są i sprawiedliwe, bo osądził Wielką Nierządnicę, co znieprawiała nierządem swym ziemię, i zażądał od niej poniesienia kary za krew swoich sług. (3) I rzekli powtórnie: Alleluja! A dym jej wznosi się na wieki wieków. I mówi mi: Napisz: Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę Godów Baranka!

Szkoła

„SŁOWA BOŻEGO”

Piątek :

29 listopada 2024

Ap 20,1-4.11--21,2 (Biblia Tysiąclecia)

(1) Potem ujrzałem anioła, zstępującego z nieba, który miał klucz od Czułości i wielki łańcuch w ręce. (2) I pochwycił Smoka, Węża starodawnego, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat. (3) I wtrącił go do Czułości, i zamknął, i pieczęć nad nim położył, by już nie zwodził narodów, aż tysiąc lat się dopełni. A potem ma być na krótki czas uwolniony. (4) I ujrzałem trony - a na nich zasiedli /sędziowie/, i dano im władzę sądenia - i ujrzałem dusze świętych dla świadectwa Jezusa i dla Słowa Bożego, i tych, którzy pokłonu nie oddali Bestii ani jej obrazowi i nie wzięli sobie znamienia na czoło swe ani na rękę. Ożyli oni i tysiąc lat królowali z Chrystusem. (11) Potem ujrzałem wielki biały tron i na nim Zasiadającego, od którego oblicza uciekła ziemia i niebo, a miejsca dla nich nie znaleziono. (12) I ujrzałem umarłych - wielkich i małych - stojących przed tronem, a otwarto księgi. **I inną księgę otwarto, która jest księgą życia**. I osądzono zmarłych z tego, co w księgach zapisano, według ich czynów. (13) I morze wydało zmarłych, co w nim byli, i Śmierć, i Otchłań wydały zmarłych, co w nich byli, i każdy został osądzony według swoich czynów. (14) A Śmierć i Otchłań wrzucono do jeziora ognia. To jest śmierć druga - jezioro ognia. (15) Jeśli się ktoś nie znalazł zapisany w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognia. (1) I ujrzałem niebo nowe i ziemię nową, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma. (2) I Miasto Święte - Jeruzalem Nowe ujrzałem zstępujące z nieba od Boga, przystrojone jak oblubienica zdobna w klejnoty dla swego męża.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Śmierć budzi w nas, ludziach, głębokie przerażenie. Jest ona nieuniknionym losem wszystkich, „**wielkich i małych**” (Ap 20,12). Jednak Bóg, w swoim niezgłębionym miłosierdziu i wszechmocy, przemienił śmierć cielesną z kary za grzechy w bramę, przez którą przechodzimy do nowego życia – i to życia wiecznego. Jak pisał św. Paweł, Jezus umierając, „**umarł dla grzechu tylko raz**” (Rz 6,10). Tak więc zanurzeni przez chrzest w Jego śmierci, zostaliśmy wraz z Nim podniesieni, abyśmy „**postępowali w nowym życiu**” (Rz 6,4).

Sercem Ewangelii – jej przesłaniem, które znajduje swoje apogeum w Księdze Apokalipsy – jest niepojęta obietnica, że

ty, ja, oraz wszyscy wierzący w Jezusa jesteśmy zapisani „w księdze życia”

(Ap 20,15).

Jezus umarł i zmartwychwstał właśnie po to, aby zniszczyć odwieczne moce grzechu i śmierci, i na zawsze złamać ich panowanie nad nami. Jak mówił **papież Benedykt XVI**: „**Bóg postanowił nas zbawić i zstąpił na dno otchłani śmierci, aby każdy człowiek, również ten, który upadł tak nisko, że już nie widzi nieba, mógł znaleźć Bożą rękę i uchwyciwszy się jej, wyjść z ciemności**” (*Homilia*, 13.01.2008).

Na chrzcie powstałeś z ciemności!

Odtąd, dziś i każdego dnia, Pan wyciąga do ciebie rękę, abyś mógł się jej uchwycić i wejść jeszcze pełniej w blask Jego światłości. Jeśli nawet osłabia cię choroba, niepokoi przyszłość, niszczą grzeszne nałogi, możesz jednak czerpać pociechę z faktu, że twoje imię jest zapisane w księdze życia. Jezus jest wciąż z tobą. On daje ci nadzieję nawet w najtrudniejszych okolicznościach. Do Niego należysz.

Dziś na modlitwie pomyśl, że Ten, który pokonał śmierć, jest z tobą, a twoje imię zapisane jest w księdze życia.

„Jezu, raduję się, że przez swój krzyż i zmartwychwstanie otworzyłeś mi drogę do nowego, wiecznego życia”.

Ps 84,3-6.8

Lk 21,29-33: (29) I powiedział im przypowieść: Patrzcie na drzewo figowe i na inne drzewa. (30) Gdy widzicie, że wypuszczają pączki, sami poznajecie, że już blisko jest lato. (31) Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, iż blisko jest królestwo Boże. (32) Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się wszystko stanie. (33)

Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą.

Św. Andrzeja Apostoła

Szkoła
„SŁOWA BOŻEGO”
Sobota :
30 listopada 2024

Mt 4,18-22 (Biblia Tysiąclecia)

(18) Gdy /Jezus/ przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. (19) I rzekł do nich: Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi. (20)

Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim.

(21) A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. (22) A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Św. Andrzej był rybakiem, podobnie jak jego brat, Piotr. Ale kiedy Jezus powołał go i obiecał, że stanie się „rybakiem ludzi” (Mt 4,19), bez wahania pozostawił łódź i poszedł za Nim, choć nie wiedział nawet, co go czeka!

Być może gdyby wiedział, nie zdecydowałby się tak szybko. Pójście za Jezusem oznaczało wielokilometrowe wędrówki w upale i w kurzu wiejskich dróg, radzenie sobie z tłumami chorych i głodnych ludzi, spanie na polach pod gwiazdami. Oznaczało podejrzliwość i ostatecznie odrzucenie ze strony przywódców religijnych oraz głęboki ból i zawód po śmierci umiłowanego Mistrza.

A wszystko to stało się jego udziałem właśnie dlatego, że powiedział „tak” Jezusowi! Może zastanawiałeś się nad tym, czy Andrzej i pozostali Apostołowie kiedykolwiek żałowali, że tamtego dnia zostawili swoje sieci? Czy nie łatwiej byłoby po prostu zostać na miejscu i dalej łowić ryby?

Jednak gdy ujrzeli chwałę zmartwychwstania i zostali napełnieni Duchem Świętym, z pewnością pojęli, że było warto!

Jakiegokolwiek jest twoje powołanie, ty także, podejmując je, nie wiedziałeś do końca, co będzie oznaczało twoje „tak” .

Z pewnością było wiele sytuacji, które wymagały od ciebie poświęcenia z miłości do Pana i bliźnich. Z pewnością droga ta nie zawsze była łatwa. Jednak miłość, bliskość i miłosierdzie Jezusa sprawiają, że warto jest nią iść.

Andrzej dzień za dniem odkrywał kolejne wyzwania, jakie stawiało przed nim powołanie. Po zesłaniu Ducha Świętego wyruszył, by głosić Dobrą Nowinę w krainach słowiańskich gdzieś między Dunajem a Donem oraz w Poncie, Kapadocji i Bitynii, a na koniec został ukrzyżowany w greckiej Achai. Pewnie nie przypuszczał, że będzie w przyszłości czczony jako Apostoł i święty.

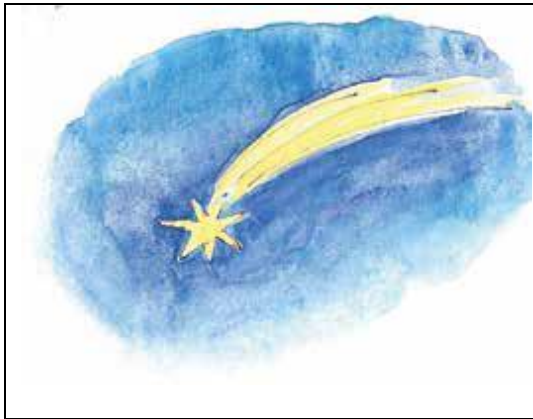
Przypomnij sobie moment, kiedy zostawiłeś swoje „sieci” i powiedziałeś Panu „tak” .

Jak to zmieniło twoje życie? Co pozostało takie samo? Podziękuj Bogu za łaskę powiedzenia Mu „tak” . Proś też o łaskę wierności powołaniu, gdziekolwiek cię ono zaprowadzi.

„Panie, chcę iść za Tobą!” .

Rz 10,9-18

Ps 19,2-5

***W owym czasie
wzbudzę Dawidowi
potomstwo
sprawiedliwe. (Jr 33,15)***

Szkoła
„SŁOWA BOŻEGO”
Niedziela :
1 grudnia 20**24**

Jr 33,14-16 (Biblia Tysiąclecia)

(14) Oto nadchodzą dni - wyrocznia Pana - kiedy wypełnię pomyślną zapowiedź, jaką obwieściłem domowi izraelskiemu i domowi judzkiemu. (15)

**W owych dniach i w owym czasie wzbudzę Dawidowi
potomstwo sprawiedliwe;**

będzie wymierzać prawo i sprawiedliwość na ziemi. (16) W owych dniach Juda dostąpi zbawienia, a Jerozolima będzie mieszkała bezpiecznie. To zaś jest imię, którym ją będą nazywać: Pan naszą sprawiedliwością.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Dobrego Adwentu! Potrzebujemy tego okresu oczekiwania i przygotowania, aby godnie przywitać Pana w Boże Narodzenie. Może się jednak okazać, że cały Adwent upłynie nam na wymyślaniu prezentów, wysyłaniu życzeń, sprzątanii, robieniu zakupów lub też pod znakiem napięć związanych z trudnymi sytuacjami w rodzinie.

➤ **Jak więc możemy dobrze przygotować się do świąt i przyjąć łaski, którymi Bóg chce nas obdarzyć?**

Dzisiejsze pierwsze czytanie ukazuje nam przepiękny obraz, który może nam w tym pomóc: „potomstwo sprawiedliwe” a w dosłownym tłumaczeniu „odrośl” czy „latorośl” sprawiedliwa, która wyrasta, aby dać nam nowe życie.

Jezus, „odrośl sprawiedliwa” , chce byśmy zachowali poczucie spokojnego i radosnego oczekiwania wśród całego przedświątecznego zabiegania. Kiedy znajdujemy czas na przebywanie z Nim, On pomaga nam wnieść oczy ku niebu i kontemplować gwiazdę prowadzącą do Betlejem i pusty żłóbek czekający na Zbawiciela.

On pomoże nam również „przygotować drogę Panu” w naszych sercach, pokazując, gdzie zostały one zaśmiecone skupieniem na sobie, złością czy pychą. Jezus, „odrośl sprawiedliwa” , udzieli nam swojej łaski, abyśmy jaśniej zobaczyli własny grzech i niepokój, a następnie przynieśli Mu je, aby otrzymać przebaczenie i uzdrowienie.

Jeśli odczuwasz ciężar oczekiwania i być może także napięcie najbliższych tygodni, nie jesteś sam. Przyjmij zaproszenie Boga i przyjdź do Jezusa, do rozbijającej wszelkie lęki, łagodnej „odrośli sprawiedliwej” , która pragnie dać ci nowe życie. W Nim znajdziesz wytchnienie od gonitwy codziennych obowiązków.

W tym Adwencie postanów sobie na nowo zaufać Jezusowi, „odrośli sprawiedliwej” . Pozwól Mu spotkać cię tam, gdzie jesteś, poprowadzić do głębszego zawierzenia i przygotować na przyjęcie Jego życiodajnej obecności w Boże Narodzenie!

„Panie, Twoje drogi są tak różne od moich dróg. Pomóż mi przyjąć wszystkie łaski, których chcesz mi udzielić w tym Adwencie” .

Ps 25,4-5.8-10.14 1 Tes 3,12--4,2

Lk 21,25-28.34-36: (25) Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. (26) Ludzie mdleć będą ze strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte. (27) Wtedy ujrzą Syna Człowieczego, nadchodzącego w obłoku z wielką mocą i chwałą. (28) A gdy się to dzieć zacznie, nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie. (34) Uważajcie na siebie, aby wasze serca nie były ociężałe wskutek obżarstwa, pijaństwa i trosk doczesnych, żeby ten dzień nie przypadł na was zniemacka, (35) jak potrzask. Przyjdzie on bowiem na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. (36) **Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym.**